



Olaf se jednoho dne vydal do ledového paláce za svými malými sněhovými bratříčky.

„Maršmeloune, nejsou ti prcci úžasní?“ volal hned od dveří. Obr si místo odpovědi jen ZHLUBOKA, UNAVENĚ POVZDECHL.

„POJĎ KE MNĚ, MALIČKÝ!“ natáhl Olaf ruce k nejbližšímu sněhuláčkovi.

Sněháček se rozběhl a... ŽUCH! Odrazil se od Olafovy spodní koule a přistál na Maršmelounovi.

Sněhový obr opět smutně vzdychl.

